04/02/2019

“Να επιστραφούν τα κειμήλια της Ιεράς Μονής Βλοχού”

/ Ιερές Μονές

Κατά τη διάρκεια του πιο πρόσφατου συνεδρίου της Αρχαιολογικής – Ιστορικής – Λαογραφικής Εταιρεία Θεστιέων , τέθηκε το θέμα της επιστροφής κειμηλίων της Ιεράς Μονής Βλοχού, που μέχρι και σήμερα φυλάσσονται σε άλλες Μονές, στην Ιερά Μονή όπου και ανήκουν.

Αναλυτικά αναφέρθηκε:

“Επιστροφή των κειμηλίων στην Ι.Μ. Βλοχού”. Ο Πρόεδρος εισηγούμενος είπε: Όπως είναι ιστορικά καταγεγραμμένο και γνωστό, κατά την εποχή της Αντιβασιλείας του Όθωνος, από την τριανδρία των βαβαρών, με Β. Διάταγμα ημερομηνίας 25 Σεπτεμβρίου 1833, διαλύθηκαν και έκλεισαν στην τότε Ελλάδα 450-480 Μοναστήρια, όσα είχαν κάτω των έξι (6) μοναχών. Τα ζώα τους πουλήθηκαν, τα κτήματά τους δημοπρατήθηκαν και οι μοναχοί εκδιώχθηκαν γενόμενοι “πλάνητες και πενόμενοι”.

Τα πολύτιμα κειμήλιά τους, για την Αιτωλ/νία, αφού συγκεντρώθηκαν στο

Μεσολόγγι (οικία Ν. Νάκη, επιτετραμμένου...), αργότερα κατά το 1837-1838 παρεδόθησαν στα πλησιέστερα διατηρητέα Μοναστήρια, φυσικά με σχετικά πρακτικά τα οποία σίγουρα υπάρχουν στα Γ.Α.Κ. Μεταξύ των κειμηλίων που παρεδόθησαν τότε ήταν και αυτά της Ι.Μ. Βλοχού, αν κρίνει κανείς από τα τέσσερα (4) ενεπίγραφα που ήδη υπάρχουν στην Ι.Μ. Προυσού.
Αυτά είναι, κατά την καταγραφή Βοκοτόπουλου-Φώτης Παπασαλούρος Βλοχός σελ. 319:

1) Ευαγγέλιο (ενετίηση 1761). Στη ράχη φέρει την επιγραφή: “ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΗΣ ΤΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΗΣ ΒΛΟΧΟΝ ΜΟΝΑΣΤΙΡΙ ΜΝΗΣΘΗΤΗ ΚΥΡΙΕ ΤΟΥ ΔΟΥΛΟΥ ΑΝΑΝΗΟΥ ΗΕΡΟΜΟΝΑΧΟΥ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ 1817”. Το Ευαγγέλιο τυπώθηκε το 1761 στο Τυπογραφείο Νικολάου Σάρου.

2) Μια λειψανοθήκη γύρω από το κάλυμμα της οποίας έχει την επιγραφή: Ο ΕΚΤΙΤΩΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ ΒΛΟΧΟΥ ΑΝΘΙΜΟΣ ΕΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ Ω ΗΓΟΥΜΕΝΟΣ, 1834 ΦΕΥΡΟΥΑΡΙΟΥ 20. ΔΙΑ ΧΕΙΡ(ΟΣ) ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΑΒΑΡΟΥΚΑΣ ΚΑΛΑΡΥΤΙΟΤΗΣ ΒΑΣΙΛΗΚΗ ΣΤΑΙΚΗΝΑΣ.

3) Ένα αργυρό άγιο Ποτήριο (τέλους του 18ου ή αρχών του 19ου αιώνος) με την παρακάτω επιγραφή: ΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΩ ΒΛΟΧΟ.

4) Μία σφραγίδα με την επιγραφή: ΕΤΟΥΤΗ Η ΒΟΥΛΑ ΗΝΑΙ ΤΙΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΒΛΟΧΟ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ 1824.

Η αιτιολογία της παράδοσης των κειμηλίων εκεί, ήταν φυσικά εύλογη, ήτοι η φύλαξή τους από του καιρού τις περιπέτειες που ακολούθησαν...
Όμως με το πέρασμα των καιρών και ιδιαίτερα την τελευταία 30ετία, το Μοναστήρι μας – της Παναγίας του Βλοχού – όπως και άλλα, ανασυγκροτήθηκε, οργανώθηκε και ωσημέραι καταξιώνεται στη συνείδηση των πιστών της ευρύτερης περιοχής που πλήθος συρρέει στο ιερό μας προσκύνημα. Εμείς οι ντόπιοι το θεωρούμε “ευλογία και χάριτι Θεού” ένα θαύμα αυτό. Κι αυτό συντελείται με πρώτο τον ακάματο Ηγούμενό του, τον σεβαστό Ιερόθεο και ικανό αριθμό φιλόθρησκων ευεργετών που συνεχώς πολλαπλασιάζονται.

Εμείς ως Αρχαιολογική Ιστορική Εταιρεία αναλογιζόμαστε: Μήπως το "Άχρι καιρού" (γράφεται αυτό στο σκεπτικό της παράδοσης τότε), σηματοδοτεί τούτη την εποχή που το Μοναστήρι μας έχει, ή δύναται να εξασφαλίσει, τις συνθήκες και προϋποθέσεις για την ασφάλεια και προβολή των ως άνω ιερών κειμηλίων μας, και συνεπώς θα ήταν βάσιμο και ώριμο το αίτημά μας για τον επαναπατρισμό τους στην Ιερή Μητρική τους βάση, απ' όπου με τον ως άνω τρόπο αφαιρέθηκαν;

Εύλογο και δίκαιο αίτημα νομίζουμε ότι είναι αυτό.

Αναφερόμαστε στα τέσσερα (4) Ενεπίγραφα Κειμήλια που προαναφέραμε. Άλλωστε τούτα τα πολύτιμα Αγιάσματα, πέραν των άλλων σηματοδοτούν και την τοπική μας ιστορική πορεία ως ελληνορθόδοξης κοινωνίας εδώ.

Ακόμα τη σκέψη αυτή την κάνουμε και για λογαριασμό της τοπικής μας κοινωνίας, η οποία το Μοναστήρι το 'χει Κορωνίδα και Ακρόπολη της πίστης μας, σκέπη, καταφυγή και κρατέωμα στη δύσκολη ζωή μας.

Και εδώ να αναφέρουμε για την ιστρία, ότι μια παρόμοια και συγκινητική ενέργεια έγινε και με ένα υπόμνημα με ημερομηνία 7 Νοεμβρίου 1851 προς το τότε "Υπουργείο Εκκλησιαστικών και Δημόσιας Εκπ/σεως", με θέμα την επαναλειτουργία της Ι.Μ. Βλοχού της διαλυθείσης κατά το 1834, και με 136 υπογραφές της επαρχίας Αγρινίου (Παπασαλούρος Φ. "Βλοχός", σελ. 461-165).

Τότε για την επαναλειτουργία της Ι. Μονής, τώρα για την επανασυγκρότησή της.

Όμως αναγνωρίζουμε σαφώς, ότι η πρωτοβουλία και προσπάθεια (του επαναπατρισμού των κειμηλίων μας) πρωτίστως και κυρίως ανήκει στην Ι.Μ. Βλοχού και ιδιαίτερα στην Ι. Μητρόπολη Αιτωλ/νίας, της οποίας προΐσταται ο Άξιος, Ακάματος και Φωτισμένος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Κοσμάς, τις ευλογίες του οποίου επικαλούμαστε. Ελπίζουμε ότι ενέργειες και πρωτοβουλίες θα αναληφθούν μέσα από το κανονικό καθεστώς της εκκλησίας μας και αδερφικά θα δοθεί λύση.
Όσο για μας δεν πρωτοπορούμε αυθαίρετα. Ακολουθούμε εμείς, και η κοινωνία μας φρονούμε, συνεπίκουροι "πειθόμενοι τοις ηγουμένοις".

Μετά την εκτενή και τεκμηριωμένη εισήγηση του προέδρου ακολούθησε συζήτηση και ομόφωνα αποφασίστηκε:

Το ΔΣ. Δέχεται το σκεπτικό της εισήγησης του Προέδρου.

Η απόφασή μας αυτή να σταλεί στην Ι.Μ. Βλοχού και στην Ι. Μητρόπολη Αιτωλ/νίας, για τις όποιες ενέργειες εκτιμηθεί ότι πρέπει να γίνουν ως προς το θέμα της επιστροφής των κειμηλίων.

Η Εταιρεία μας να είναι έτοιμη για την όποια παραπέρα υποστηριχτική προσπάθεια, ενέργεια ή πρωτοβουλία αναληφθεί.

Τέλος το Δ.Σ. εκφράζει την ευχή και επιθυμία να τελεσφορήσει η “εν αγάπη” ως άνω προσπάθεια και να συνεορτάσουμε παλλαϊκά το ποθούμενο γεγονός του επαναπατρισμού των Ιερών Κειμηλίων της Ι.Μ. Βλοχού.

(με πληροφορίες από panaitolionews.blogspot.com)